

Rádai Andrea

A repülő
ROLLER

*Anyának és apának, akik sétálni tanítottak.
Andi*

ISBN 978-963-587-826-0

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2025-ben.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Szöveg © Rádai Andrea, 2025
Illusztráció © Sipos Fanni, 2025
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2025

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztő: Győri Hanna
Műszaki vezető: Pais Andrea
Tördelő: Gráf Dóra

Produktions munkák: Wunderlich Production Kft.
Produktions vezető: Mészáros Gabriella

Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
Vezérgazgató: Szentinek Zsolt
www.dabasinyomda.hu

Rádai Andrea
**A repülő
ROLLER**

Sipos Fanni rajzaival

Pagony

Vihar

Éjszaka van. Misi nyitott szemmel fekszik az ágyában. Odakint vihar tombol, villámlik és dörög az ég. A szél ide-oda csapkodja a függönyt. Apa még lefekvés előtt kinyitotta az ablakot, mert nagyon meleg volt.

Egyszer csak bejön a szobába anya.

– Ne ijedj meg, Misikém, ez csak a vihar. Becsukom az ablakot, mert mindjárt úgy fog esni az eső, hogy ihaj!

Misi csak bólintani tud. Anya leguggol az ágyához, és ad egy pusztit a homlokára.

– Nem félsz?

– Nem – rebegi Misi. De igazából fél.

– Akkor jó. Próbáld meg visszaaludni. Szép álmokat, kicsim!

Misi próbál aludni, de nem megy. Még mindig fél. Vagy talán most már nem annyira, de az biztos, hogy nem érzi magát bátornak. Főleg, amikor meghall valami motoszkalást. Aztán egy sóhajtást és megint valami motoszkalást. Van valami vagy valaki a szobájában!

Misinek nagyon gyorsan dobog a szíve. Kikerekedett szemmel bámul a sötétbe, moccanni sem mer.

- Szia! - szólal meg ekkor egy remegő hang.
- Szia! - suttogja Misi. Jobb az udvariasság, akkor is, ha ez egy szörny.

- Ne ijedj meg, én csak egy mókus vagyok.
- Mókus? - kérdez vissza hitetlenkedve Misi.

És Misi legós ládjából kiugrik egy árnyék. Nagy, lompos farka van. Tényleg mókus lehet. Misi megkönnyebbül.

A mókus felugrik az ágytámlára.

- Bejöttem, amikor nyitva volt az ablak, mert nagyon féltem a viharban. Csak anyukád nem vett észre. Te is félsz?

- Igen - rebegi Misi.

- Majd kiengednél az ablakon? - kérdezi a mókus. - De csak ha elül a vihar - teszi hozzá gyorsan.

Misi nyel egyet.

- Nem... nem merek kibújni a takaró alól... a sötétben... - mondja nagyot sóhajtva.

- Akkor nem baj, ha itt maradok? - kérdezi a mókus.

- Maradhatsz, persze! Ha akarsz... - mondja Misi. Igazából örül a társaságnak. - Majd kiengedlek, ha kivilágosodik. És ha elmúlik a vihar...

- Úgy is jó nekem. Képzeld, van egy pók barátom, és szerinte ha sikerül csíkos pizsamás tyúkokról álmodnod, rögtön elmúlik a vihar - magyarázza a mókus.

- Tényleg? - kérdez vissza Misi. - És te álmodtál már csíkos pizzamás tyúkokkal?

A mókus széttárja a karját.

- Még soha. De hátha most... Ja, és engem Mókának hívnak. Téged?

- Engem Misinek.

- Leszünk barátok? - kérdezi Móka, mire Misi lelkesen bólogat.

Móka odakucorodik Misi feje mellé a párnára.

- Betakarjalak? - kérdezi Misi.

- Nem, köszi, nézd, nekem nem kell takaró! - mondja Móka, és maga köré csavarja a farkát.

És szép lassan mindketten elalszanak.

Másnap reggel

Korán világosodik. Misi lassan kinyitja a szemét. Vajon csak álmodta, hogy összebarátkozott egy mókussal? Felül, megnézi a párnáját. Nincs rajta semmi. Körbenéz a szobájában. Minden úgy van, ahogy hagyta. De akkor valami hangot hall fentről. Egy mókus csüng a csilláron! Móka! Lendületet vesz, és a következő pillanatban átugrik a szekrény tetejére.

- Szia! - szólal meg Misi, és vidáman lerúgja magáról a takarót.

- Jó reggelt! - köszönti Móka. - Na, álmodtál csíkos pizzamás tyúkokkal?

Misi elgondolkodik.

- Nem emlékszem, mit álmodtam.

- A vihar elmúlt, szóval lehet, hogy velük álmodtál!

Misi kinéz az ablakon.

- Tényleg. És süt a nap! - kiáltja. - Most már nem félek felkelni. Kiengedlek.

- Kösz! - feleli hálásan Móka. - És mikor találkozunk legközelebb? Misi elgondolkodik.

- Mondjuk, gyere el velem az oviba! - javasolja.
- Egyedül mész oda? - kérdezi Móra, most már Misi játék mozdonyának a tetejéről.

- Nem, anyával. Vagyis mostanában inkább apával. De néha majdnem olyan, mintha egyedül mennék - hajtja le a fejét szomorúan Misi. - Alig figyelnek rám, mert apa folyton telefonál a munkája miatt, anya meg Pírel van elfoglalva.

- Ki az a Piri? - kérdezi Móra.

- A kistesóm. Még nagyon kicsi.

- És hosszú az út az ovidba? - érdeklődik Móra.

- Igen. Apa szerint nem, de szerintem legalább két óra! Nagyon messze van. Végig kell menni az utcánkon, aztán át egy nagy-nagy parkon, aztán mész-mész-mész, és ott az ovi.

- Nem baj, akkor is veled megyek! - egyezik bele Móra. - Amíg nem indultok, addig ugrándozok kicsit a fákon, jó?

- Jó! Mindjárt találkozunk! - mondja Misi, és kiszalad a szobájából. A nappaliban odarohan anyához, aki épp Pirit szoptatja, és átöleli a térdét.

- Anya, anya, ugye ma megyek oviba? - kérdezi Misi.

- Persze, drágám, hiszen ma hétfő van! - feleli anya. - Jól aludtál?

Misi bólint, majd leül a reggelijéhez. Bekanalazza a joghurtos müzlijét, megmossa a fogát és felöltözik. Még hozzá pikk-pakk.

- Apa, ma te viszel oviba? - kérdezi Misi.
- Igen, én.
- És nem baj, ha velünk jön a mókus barátom?

Apának tátva marad a szája.

- Neked van egy mókus barátod?

Misi bólogat.
- Ejha, de jó neked!
Apa így már nem is csodálkozik, hogy Misi milyen hamar elkészült. De még ki sem lépnek az ajtón, máris csörög a mobilja.

- Ne haragudj, Misi, ezt muszáj felvennem!

Misi most az egyszer nem bánja, hanem várja, hogy felbukkanjon Móka.

Út az oviba

- Szia, Móka! Na, elkísérsz az oviba? - kérdezi Misi, amikor Móka egyszer csak megjelenik előtte egy himbálózó faágon.

- Persze, elkísérlek! - feleli Móka.

Elindulnak. Apa kicsit előrébb jár és telefonál. Misi útközben mindent megmutat Mókának.

Megmutatja a cukrászdát, ahol fagyizni szoktak.

- Képzeld, Móka, télen is mindig kinn van ez a tábla, pedig olyankor nincs is fagyí!

- De most van, ugye? - kérdezi Móka.

- Persze, és tegnap fagyiztunk is! Én epreset kértem. Te biztosan mogyorósat kérnél, ugye?

- Igen, vagy tobozosat - feleli Móka.

Misi elgondolkodik.

- Nem tudom, hogy van-e tobozos fagyí. De majd megkérdezem apát.

Aztán megmutatja a zöldségest.

- Mindig itt szoktunk venni almát meg krumplit meg répát... meg...

- Mogyorót? - kérdezi reménykedve Móka.

- Nem, azt nem, de csigatésztát igen - feleli Misi.

A zöldséges néni épp a banánokat rendezgeti, és integet Misinek.

- Szia, Misi! Mész az oviba? - kérdi.

- Igen, apával és... - mondja Misi, de végül nem fejezi be a mondatot.

Elmennek a buszmegálló mellett. Misi megáll a hirdetőtábla előtt.

- Nézd, Móka, itt egy úszógumis kislány! Nevet és pókos csat van a hajában. Ha hosszú hajam lenne, nekem is pókos csatom lenne.

Móka elgondolkodik.

- Nekem meg mogyorós.

Misi megmutatja Mókának a cicát, aki az egyik ház ablakán szokott kibámulni.

Nemsokára beérnek a nagy parkba. Misi megmutatja Mókának a játszóteret.

- De itt nem szabad játszani ovi felé menet! - magyarázza.

Megmutatja a futót, akin télen-nyáron piros sapka van. Az összes kutyát, akit ilyenkor szoktak sétáltatni.

- Az ott Spuri, az meg Gyuszi, és ő pedig Gyömbér.

Móka csak ámul-bámul. Micsoda nevek!

Misi odaszalad a virágágyásokhoz, és belenéz az egyik nagy, fehér rózsába.

- Itt lakik egy hangya - suttogja Mókának, aki csak úgy tud belenézni a rózsába, hogy felugrik Misi vállára.

A kis hangya ott ül az egyik szirmon. Mintha Móka és Misi felé nyújtózkodna.

- Ne szagold meg, mert belemegy az orrodba a hangya! - figyelmezteti Misi Mókát.

- Jó reggelt, Hangya úr! - kiált Móka. - Nem felel - vonja meg a vállát.

Misi a távolba mutat.

- Jaj, szaladjunk, apa már messze jár!

Apa hátranéz, mosolyog és integet Misinek. Misi előreszalad.

- Ez itt az ovi, az ott az iskola - mutatja Mókának. - Máskor is elkísérsz? - kérdezi.

- Persze! - feleli Móka, és felkúszik egy fa törzsén. Az egyik ágról még integet.

És Misi boldogan lép be az ovi kapuján.

Alma

Másnap reggel szemerkél az eső. Hűvös van. Móka már nagyon várja új barátját. Izgatottan ugrál ágról ágra a ház előtt. Végre megjelenik Misi. Esőkabát és cápás gumicsizma van rajta.

- Szia, Móka! Na, elkísérsz az oviba? - kérdezi.

- Persze, elkísérlek! - feleli Móka.

Most anya viszi oviba Misit. Egy kendőben rá van kötve Piri, csak a lábacska látszik ki. Halkan nyöszörög. Anya próbálja megnyugtatni, rugózik és simogatja Piri hátát.

- Anya, nem baj, ha velünk jön a mókus barátom?

Anyának tátva marad a szája.

- Neked van egy mókus barátod?

Misi bólogat.

- Ejha, de jó neked! - mondja anya. Kérdezni akar még valamit, de Piri sírni kezd.

Elindulnak. Elmennek a cukrászda mellett. A zöldséges néni épp az almákat rendezgeti.

- Szia, Misi, mész az oviba? - kérdezi.

- Igen - feleli Misi. - De szerintem ma nem fogunk kint játszani - néz fel a szürke felhőkre.

Továbbmennek. Épp a cicát keresik az ablakban, amikor Misi egyszer csak felkiált.

- Odanézz, Móka, a zöldséges néni leejtett egy almát! Ott gurul!

- Kapjuk el!!! - rikkantja Móka.

- Csak vigyázz, Móka, az útra nem szabad kiszaladni! - figyelmezteti Misi, de ő is az alma után veti magát. Az alma elgurul a buszmegálló mellett, aztán be a parkba. Egy darabig együtt gurul a piros sapkás futóval.

A három kutya, Spuri, Gyszi és Gyömbér először azt hiszi, labda, és ők is utánavetik magukat. Amikor rájönnek, hogy alma, visszasomfordálnak a gazdáikhoz.

Misi és Móka lihegve loholnak az alma után.

- Jaj, Móka, hát a tengerig akar gurulni ez az alma? - kérdezi Misi.

- Nem tudom. De van egy cincér barátom, és szerinte ha az ember felvesz a földről egy almát, akkor hamarosan ajándékot fog kapni - lihegi Móka.

- Komolyan? - kérdez vissza Misi. - És a cincér barátod ezt honnan tudja?

- Halványlila gőzöm sincs - tárja szét a mancsát Móka.

Ekkor látják, hogy az alma egyenesen a kis tó felé tart! Szerencsére a parton totyog egy kacsza.

- Kacsza úr! Kacsza úr! Mentse meg az almát! - kiabál neki Móka.

Mire a kacsza észbe kap, az alma - potty! - már be is gurul a tóba. De a kacsza se rest, utánavevte magát, és lebukik a víz alá.

Misi és Móka megáll, s kezüket a szájuk elé tartva nézik. A kacsza egyszer csak felbukkan a tó túlsó partján. A szárnya alatt hozza az almát, leteszi a fűbe. De ekkor felkapja egy varjút! Móka és Misi hiába rohan és kiáltozik neki.

A varjúnak túl nagy az alma, látszik, hogy nehezen tartja meg a csőrében. Misi gyorsan leveszi az esőkabátját.

- Gyere, Móka, fogd meg a másik végét, kapjuk el az almát!

Misi és Móka szétfeszíti az esőkabátot, és próbálják követni a varjút. Az alma ki is esik a madár csőréből, de Móka és Misi nem tudja elkapni. Szerencsére a levágott fűkupacba pottyan. Móka rögtön felpattan a tejére, és úgy egyensúlyoz rajta, mint egy cirkuszi artista. Misi nevet.

- Gyorsan vigyük vissza! - mondja, és felveszi az almát. Kicsit megnyomódott, de finom illata van. Rátapadt egy apró, harmatos falevél. Ekkor megjelenik anya.

- Misikém, hát te hol voltál az előbb? - kérdezi.

– Ja, csak a zöldséges néni véletlenül leejtett egy almát, és gurult, gurult, de a mókus barátommal megfogluk. Visszavihetem neki?

– Persze, de siessetek! – feleli anya, és megsimogatja Misi fejét.

– Nahát, kedves tőled, hogy visszahoztad! – mondja hálásan a zöldséges néni. – Tessék, adok egy másikat cserébe. Sőt, kettőt is!

És Misi nevetve veszi el az almákat.

– Az egyik a tiéd – súgja Mókának.

Roller

Reggel van. Misi gyorsan készülődik. Ma rollerrel szeretne oviba menni. Alig várja, hogy megmutathassa Mókának a járgányát. Kicsit megijed, mert amikor kilépnek a házból anyával és Pirivel, Móka még nincs sehol. De aztán felbukkan: leszalad a nagy fenyőfa törzsén, és Misi elé szökken.

– Szia, Móka! Na, elkísérsz oviba? – kérdezi Misi.

– Persze, elkísérlek!

– Nézd, ez a rollerem! – mutatja Misi Mókának. – A születésnapomra kaptam. Nagyon-nagyon gyorsan lehet vele menni.

Móka elismerően bólogat.

– Anya, előremehetek egy kicsit a mókus barátommal? – kérdezi Misi.

– Persze, de ne nagyon messzire! – feleli anya.

Misi visszafordul Mókához.

– Ezt figyelj!

Misi jól meghajtja a rollert, és mindkét lábával feláll rá.

– Hú, de gyors! – ámul Móka.

Azöldségesnél Misi lelassít. A zöldséges néni épp a hagymákat rendezgeti.

– Szia, Misi, méz oviba?

– Igen, és ma rollerrel! – mutatja Misi lelkesen a zöldséges néninek is. – Nézd, csengője is van! Baglyos.

Misi csenget. Egy fekete rigó megijed, és felreppen a bokor tövéből.

Elmennek a buszmegálló mellett, integetnek a pókos csatos kislánynak és a cicának az ablakban. Beérnek a parkba. Megnézik, hogy megvan-e még a hangya a rózsában. Először nem találják, jól elbújt!

– Anya, még jobban előremehetek? – kérdezi aztán Misi.

– Menj csak, mi majd dökögünk utánad! – feleli anya.

Móka is szeretné kipróbálni a rollert. Felugrik Misi vállára.

– Kapaszkodj! – kiáltja Misi.

Száguldanak.

– Egyébként van egy cickány barátom – mondja Móka –, aki szerint ha az embernek egy mókus ül a vállán és nagyon gyorsan megy a rollerrel, akkor felrepül a levegőbe!

– És ez a cickány barátod tud rollerezni? – kérdezi hitetlenkedve Misi.

Móka megvonja a vállát.

– Fogalmam sincs.

Misi olyan gyorsan hajtja a rollert, ahogy csak tudja. A kanyarban megijed, hogy el fog esni, de szerencsére nem történik semmi. Most egy hosszú, egyenes szakasz következik. Misi még gyorsabban száguld.

– Juhúúú! – kiáltja Misi.

– Juhuhúú! – kiáltja Móka is.

Nézik, ahogy elsuhannak mellettük a fák, és élvezik, ahogy fújja az arcukat a szél. Aztán egyszer csak emelkednek a földtől! Misinek nem is kell hajtania a rollert, csak lebegnek.

– Szia, föld! – kiáltja Misi, és Mókára nevet.

A kutyák, Spuri, Gyszi és Gyömbér nem értik, mi történik, és a biztonság kedvéért megugatják az egyre feljebb emelkedő rollert. Misi és Móka már a rózsabokrok felett jár. Aztán a csúszda felett. Aztán a fák felett. Aztán az ovi és az iskola felett!

Misi lenéz. Az iskola lapos teteje tele van labdákkal. Van köztük kicsi és nagy. Vadonatúj és rongyos. Foci- és gumilabda is. Piros, kék, lila, sárga és zöld pöttyös, hercegnős és pókemberes.

– Móka, dobáljuk le a labdákat az iskolásoknak! – mondja Misi.

– Jó! – feleli Móka.

A roller lejjebb ereszkedik, és Misi sorban lerugdossa a tetőről a labdákat. Móka a farkával segít.

Az iskolások, akik épp az udvaron gyülekeznek, csak ámulnak. Aztán ujjonganak. Valóságos labdaeső zúdul rájuk.

És amikor Misi az utolsó labdát is ledobja, a roller ismét felemelkedik. Az iskolások észreveszik Misit és Mókát, és integetnek nekik. A roller elsüvít az iskolaudvar felett, majd egy nagy kört ír le a parkban. Végül leereszkedik.

– Hát ez jó volt! – mondja Misi Mókának, és pacsira nyújtja a kezét. Hatalmas markában szinte elveszik Móka praclija.

Ekkor ér oda anya.

– Hú, de gyors voltál, Misi! – mondja. – Nem is láttalak. De ugye nem mentél messzire?

– Ó, csak ide az iskoláig! – feleli Misi, majd Mókára kacsint, aki már egy platánfa ágáról integet neki.

Giliszták

Misi ma apával megy oviba. Megint a cápás gumicsizmája van rajta, és persze esőnadrag, mert éjszaka nagy eső esett. Alig várja, hogy Móka is csatlakozzon hozzájuk. Még ki sem lép az ajtón, Móka már elé szökken.

– Szia, Móka! Na, elkísérsz oviba? – kérdezi Misi.

– Persze, elkísérlek!

Apa megint telefonál.

– Nézd, Móka, a gumicsizmában ugrálhatok a pocsolókba! – És Misi már mutatja is. – Neked nem kell gumicsizma, ugye?

– Nekem nem – feleli kuncogva Móka. Ő is kedvet kap a pocsolókban ugráláshoz.

Elmennek a cukrászda mellett. Misi szomorúan sóhajt.

– Sose fogyizunk! Folyton rossz idő van...

A zöldséges néni, aki épp a krumplikat rendezgeti, meghallja őket.

– Ne búsulj, Misi, ma jön a jó idő, bementték a rádióban! Mész az oviba?

– Igen. De akkor hazafele biztos fagyizunk! – örül meg Misi. – És majd veszünk epret is!

– Jó, várlak titeket! – mondja a zöldséges néni.

A buszmegállóban Móra megtorpan.

– Misi, nézd! eltűnt az úszógumis kislány! – kiáltja.

Misi elgondolkodva nézi az új plakátot.

– Van helyette virsli. Meg egy bácsi, aki örül a virslinek.

Misi és Móra tovább ugrál pocsolyáról pocsolyára. Közben integetnek a cicának, aki épp álmosan nyújtózkodik az ablakban.

Beérnek a parkba.

– Jaj, Móra, szerinted mi lehet a hangyával? – kukkant bele Misi a rózsába. Óvatosan kirázza belőle az esővizet. Móra a vállára ugrik, onnan figyeli.

– Ott van! – kiáltja. – Nézd, hogy didereg!

– Szia, hangya! – mondja Misi. – Ne félj, jön a jó idő!

A parkon átvezető aszfaltúton Misi már óvatosabban lépeget.

– Ki kell kerülni a gilisztákat – magyarázza.

Móra érdeklődve hajol egy szétlapított giliszta fölé.

– Szegény! Valaki rálépett. Pedig csak levegőzni jött ki, ugye?

Az úton futva közeledik egy kislány. Kitti az, Misi legjobb barátja az oviból.

- Misi, Misi! Meg kell mentenünk a gilisztákat!
- Mentsük! - helyesel Misi és Móra.

Próbálják visszarakosgatni a fűre a gilisztákat. De elég nehéz a dolguk. Kitti fél hozzájuk érni, egy bottal próbálja őket terelgetni. Misi meg meri fogni a gilisztákat, de így sem boldogul egyhamar.

Apa már nem telefonál. Megáll Móra és a két guggoló gyerek mellett, és nézi, hogy mit csinálnak.

- Szerintem a járókelőket kellene rávenni, hogy ne lépjenek a gilisztákra. Tereljük el őket! - szólal meg.

Misi csodálkozva néz fel. Aztán felderül az arca.

- Igen, ez az! Van is nálam kréta, rajzoljuk fel az utat!

Belenyúl a zsebébe, és előhúz egy marék nagyon kicsi krétadarabkát.

Kitti is nagyon lelkes.

- Vagy csináljunk akadálypályát! Hogy mindenki másfelé menjen, és ne lépjenek a gilisztákra! - javasolja.

Azonnal munkához látanak. Krétával berajzolják a giliszták között kacskaringózó útvonalat. Apa felírja az elejére: GILISZTAMENTŐ AKADÁLYPÁLYA. Van benne ugróiskola. Lehet apró kavicsokkal célba dobni egy levélkupacra. Egy helyen nyilak mutatják, hol kell megszagolni a virágzó hársfát.

Két nagy kőre ráfektetnek egy vastag ágot, amit a múltkori vihar tört le, ezen kell majd végigmenni. Kitti talál a zsebében egy kis fonalmaradékot, kifeszíti egy lámpaoszlop és egy fa közé.

– Át kell bújni alatta – magyarázza.

– A felnőttek nem fognak – sóhajtja Misi. – Nem szeretik összepiszkolni a ruhájukat.

Erre apa felírja a földre: **ÁT IS LEHET LÉPNI!**

Mindenki segít, pikk-pakk elkészülnek.

Misi, Móka és Kitti is kipróbálják az elkészült akadálypályát. Épp készülnek negyedjére is visszafordulni, amikor apa megijed.

– Atyagatya, de késő van! Rohannom kell. Így is el fogok késni...

Móka és a gyerekek megértik. Mégsem mennek végig az akadálypályán. Elindulnak az ovi felé. Aztán még egyszer visszanéznek. Látják, ahogy a piros sapkás futó beleszagol a levegőbe, majd kecsesen ugrik egyet.

A giliszták most biztosan hálásan integetnének Misinek, Kittinek, Mókának és apának – ha lenne kezük.

Kitti nem megy oviba

Móka nyugtalanul ugrál ágról ágra. Úgy érzi, Misinek már rég itt kellene lennie. De nem biztos benne, mert nincs órája. Már majdnem feladja, amikor megjelenik Misi és apa.

– Szia, Móka! Elkísérsz oviba? – kérdezi Misi lógó orral, bánatosan.

– Persze, elkísérlek! De mi a baj? – kérdezi Móka.

– Rájöttem, hogy ma nem is akarok oviba menni. De muszáj.

– Miért nem akarsz? – kérdezi Móka.

– Nem lesz ott Kitti! – feleli Misi. – Tudod, a barátom, akivel tegnap gilisztákat mentettünk. Tegnap mesélte, hogy elutaznak a nagymamájához. Nem lesz kivel játszanom – görbül le Misi szája.

Apa megsimogatja Misi fejét.

– Dehogynem! Mindig találsz játszótársat – biztatja.

Misi sóhajt egyet és megvonja a vállát. Elindulnak.

– Ettetek tegnap fagyit? – kérdezi a cukrászánál Móka.

– Igen, végre! – derül fel Misi arca. – És megkóstoltam a mogyorófagyit! Finom volt. Tobozos nincs, megkérdeztem.

A zöldséges néni épp az uborkákat rendez.

– Szia, Misi! Mész az oviba? – kérdezi.

– Igen! – feleli Misi, de erről eszébe jut a szomorúsága. Lógó orral indul tovább.

Móka elhatározza, hogy felvidítja Misit. Elkezd vicces arcokat vágni. Grimaszol, vicsorít, benyomja az orrát, lelapítja a fülét. Misi nevet. Sőt apa is. Azért az tényleg vicces, amikor egy mókus vicces arcokat vág.

Amikor a parkba érnek, Misi odaszalad a virágágyásokhoz. Bekukkant a rózsába.

– Itt a hangya! – mondja Mókának, és belenyúl a zsebébe. – Van nálam egy csomó morzsa, tessék, Hangya úr!

Misi egy kis ropimorzst szór a virág belsejébe. A rózsának lehullik néhány szirma.

– A rózsza is biztos szomorú – sóhajtja.

Móka előreszalad. Egy bokor ágán csimpaszkodik, lesben áll. Amikor elszalad alatta Gyömbér kutya, a farkával megcsiklandozza az orrát, aztán elbújik. Gyömbér nem érti, mi történt, prüszköl és szaglászva forgolódik. Misi nevet. Sőt apa is.

Móka nagyon élvezi a bolondozást. Mindjárt újabb ötlete támad. Térül-fordul, és amikor újra felbukkan, akáclevélből készített szoknya van rajta. A mancsában hat szem mogyoró. Felugrik egy pad támlájára, táncre perdül és zsonglorködni kezd a mogyorókkal. De hiába próbálkozik, a mogyorók a fejére potyognak és szétgurulnak. Misi könnyesre neveti magát. Apa is.

Móka nagyon büszke magára, hogy ilyen ügyesen bolondozik.

– Egyébként van egy ganajtúró bogár barátom, és szerintem ha az ember oviba menet csimpaszkodik egyet egy fán, biztosan lesz kivel játszania – magyarázza lelkesen.

– Igazán? – kérdez vissza Misi. – És a ganajtúró bogár barátod szokott fán csimpaszkodni?

– Gőzöm sincs – vonja meg a vállát Móka. – De azért próbáld meg! – mondja, és mutat egy jó kis ágat.

Misi felugrik, és elkapja az ágat. Meglógázza a lábát.

– Egyszer majd taníts meg fára mászni! – mondja Mókának kicsit vörös arccal.

Misinek felcsúszik a pólója, ahogy a fán himbálózik. Kilóg a dereka. Móka ide-oda cikázik, és egyszer csak megcsiklandozza a farkával Misi hasát. Misi nevetve engedi el az ágat. Apa a hasát fogja a nevetéstől.

De az ovihoz érve Misi megint elszomorodik. Móka felsóhajt.

– Úgy látszik, néha nincs mit tenni, és szomorúnak kell lenni.

Apa és Misi is sóhajt.

Ekkor Móka a homlokára csap.

– Tudod mit? Ha az udvaron nincs kivel játszánod, akkor jövök én, jó?

– Megígéred? – csillan fel Misi szeme.

– Persze!

Misi egy kicsivel könnyebb szívvel megy be az oviba. És Mókának végül nem is kell mennie.

Papagáj

Misi ma anyával és Pirivel megy oviba. Már alig várja, hogy viszontlássa Mókát. Indulás előtt gyorsan kinéz az ablakon, hátha már most megpillantja mókus barátját. De a nagy fenyőfa ágai meg se rezdülnek. Persze amikor kilépnek az ajtón, Móka rögtön felbukkan.

- Szia, Móka! Na, elkísérsz oviba? - kérdezi Misi.
 - Persze, elkísérlek! - feleli Móka. - Ma is rollerrel jössz?
 - Igen. És ma is előremegyünk? - mosolyog Misi. - Nem baj, anya?
 - Menjetez csak! De ne nagyon messzire! - figyelmezteti anya.
- Elindulnak. A zöldséges néni épp a paradicsomokat rendezgeti.
- Szia, Misi! Mész oviba?
 - Igen. És Kittivel fogok játszani! - feleli Misi.
 - Ő a legjobb barátod, ugye? - kérdezi a zöldséges néni.
 - Igen, de most egy kicsit Csabika is.

A buszmegállóban Misi leugrik a rollerről. Nézi a hirdetést: a virslit és a bácsit, aki örül a virslinek.

- Szeretem a virslit - szólal meg Misi. - De a nagy almás palacsintáját sokkal jobban.

- Én soha nem ettem virslit... - mondja Móka. - De nem is tetszik - biggyeszti a száját.

- Gyere, Móka, nézzük meg, itt van-e a cica! - javasolja Misi.

A cica, aki az ablakon szokott kinézni, most nincs sehol. Pedig Móka még egy fára is felmászik, hogy benézzen a szobába.

Továbbmennek. Beérnek a parkba.

- Anya, most már igazán előremehetünk? - kérdezi Misi.

- Rendben, menjetez! - egyezik bele anya, és megsimogatja Piri hátát.

Móka felül Misi vállára, Misi pedig felpattan a rollerjára. Száguldani kezdenek. Misinek lobog a haja. Mókának a farka. De mielőtt igazán begyorsítának, Misi szokatlan hangra lesz figyelmes. Madárcsivitelés. De nem rigó vagy cinke, hanem... Misi benéz a bokor mögé. Egy papagáj!

- Odanézz, Móka, ez Pityu, Pötyi néni papagája! - kiált fel Misi. - Pötyi néni anya műkörmöse, itt lakik az egyik nagy házban.

- Micsoda? Putyi... néni... papagája...? - kérdez vissza Móka.

- Pötyi néni papagája, Pityu. Jó nehéz kimondani, ugye? Szerintem véletlenül kirepült az ablakon. De itt nincs jó helyen...

– De nincs ám! – helyesel Móka, és a hátuk mögé mutat.

Az ösvényen egy macska közeleg. Nem is akármelyik. Hanem... a cica az ablakból! Lapít és lassan lépeget előre. Meredten nézi a papagájt.

– Ne, cica, ne! – kiáltja Móka. – Ez Pötyi, Pityu néni papagája... vagy kicsoda. Ne bántsd!

De a macska rá se hederít.

– Pityuka, fuss! – figyelmezteti Misi, és közelebb lép a papagájhoz. – Fuss, vagyis hess! Repülj!

Pityu félrebillentett fejjel, kíváncsian néz Misire, de nem repül fel. Aztán csicseregve tovább csipeget. A macska egyre közeledik.

Móka odaugrik a madárhoz, és megkocogtatja a hátát.

– Figyu, Pityu, akarsz rollerezni? Akkor pattanj fel a vállamra!

Ebben a pillanatban felbukkan Spuri, Gyömbér és Gyszi is, a három kutya, akiket ilyenkor szoktak sétáltatni. Felháborodottan ugatják a macskát. A macska végignéz rajtuk, fúj egyet, majd könnyű léptekkel elszalad. Pityu pedig felröppen Móka vállára.

– Juhuhú, sikerült! – kiált fel Misi. – Gyere, Pityu, visszaviszünk Pötyi nénihez.

Elindulnak visszafelé, anyához. Legalul a roller, rajta Misi, rajta Móka, rajta pedig Pityu. Nem mindennapi látvány, az biztos.

Misi jól meghajtja a rollert. Élvezik a száguldást. De most nem repülnek fel.

– Lehet, hogy így túl nehezek vagyunk? – kérdezi elgondolkodva Misi.

Kutyakaki

Reggel van, gyönyörű, napsütéses nap. Móka alig várja Misit. Felszalad a fenyő törzsén, és türelmetlenül bekukucskál Misi szobájának ablakán. Ekkor nyílik a bejárati ajtó.

- Szia, Móka! Na, elkísérsz oviba? - kérdezi.
- Persze, elkísérlek! - feleli Móka. - Ma nem rollerrel mész?
- Nem, hanem lábbusszal - mondja Misi.

Móka értetlenül néz rá.

- Gyalog - nevet Misi. - Nagyi mondja így.

Apa épp telefonál.

- Most a főnökével beszél - magyarázza Misi Mókának. - Ilyenkor tényleg se lát, se hall. Múltkor is nekiment egy fának!

- Szegény! - mondja Móka, de egy kicsit viccesnek is találja a dolgot. Elindulnak. Elmennek a cukrászda mellett. A zöldséges néni épp a répákat rendezgeti.

- Szia, Misi! Mész oviba?
- Igen! - feleli Misi. - Lábbusszal!

Ekkor megpillantja anyát és Pirit.

- Anya, anya! - kiáltja. - Megtaláltuk Pityut, Pötyi néni papagáját! Vissza kell vinnünk!

- Jé, ez tényleg Pityu! Biztos kirepült véletlenül az ablakon. Meg tudtátok fogni? De ügyesek vagytok!

- Nem kellett megfogni, jött magától! - nevet fel Misi.

És együtt visszaviszik a papagájt Pötyi nénihez a műkörmös szalonjába. Pityu örül, rögtön ráröppen Pötyi néni vállára, és finoman belecíp az arcába. Pötyi néni is nagyon hálás. Azt mondja, anya legközelebb ingyen jöhet hozzá.

És amikor folytatják az útjukat az oviba, Misi észreveszi, hogy anya füttyörészik. Hosszú ideje először.

A zöldséges néni nevet.

Továbbmennek. Apa még mindig telefonál. A cica ott ül az ablakban. Misi megfenyegeti a mutatóujjával.

- Nehogy szökött papagájokat egyél! Te biztos kapsz macskakaját!

A parkba érnek. Móka rögtön odarohan a virágágyáshoz. De a rózsa, amiben a hangya lakott, teljesen elvirágzott. Misi elszomorodik egy kicsit. De aztán meglát egy csomó hangyát, libasorban masíroznak.

- Nézd, Móka, most már a barátaival van!

Követik a hangyákat, és egy fához érnek, amit Misi már régen kiné- zett. Jó mélyen lelógnak az ágai, nem nehéz felmászni rá. Misi hamar fel is kapaszkodik. Próbál még feljebb mászni, de nem sikerül. Így is elég magasan van, messzire ellát.

- Odanézz, Móka, ott jön Kitti!

A kislány ugrókötelezve közeledik. Integget Misinek, aztán ő is felka- paszkodik a fára. Együtt néznek körül a magasból.

- Ajjaj! Odanézz, Misi! - kiált fel Kitti.

Az út közepén egy nagy kupac barna kutyakaki gőzölög.

- Apa egyenesen felé tart! - aggódik Misi.

Ekkor felbukkan a piros sapkás futó, és kecsesen átugorja a kupacot.

- Nem mi voltunk! Nem mi voltunk! - ugatja Gyömbér, Gyuszi és Spuri.

- Fúj! A kutyakaka annyira, de annyira büdös! - undorodik Móka. - És apukád bele fog lépni, mert se lát, se hall!

- Ezt meg kell akadályoznunk! - kiáltja Misi. - Apa! Apa! Vigyázz! - integet és kiabál.

Apa megrezzen, körülnéz, de nem látja Misit. Csak telefonál és megy tovább, egyenesen a kutyakaki felé.

- Van egy vakond barátom, és szerintem ha az ember nem lép bele a kutyakakiba, akkor szerencséje lesz - szólal meg Móka.

- Te Móka, ez nem fordítva van? - kérdez vissza Misi.

- Hmm... Most hirtelen nem is tudom - tárja szét a mancsát Móka.

Misi le akar mászni a fáról, de hirtelen nem megy neki.

- Segítsen valaki apának! - kiabálja fentről. - Mindjárt belelép!

Az állatok megpróbálják figyelmeztetni apát. A galambok és a varjak a vállát verdesik a szárnyukkal. Gyömbér, a legnagyobb a kutyák közül, keresztbe fekszik előtte. Apa összevonja a szemöldökét, átlépi Gyömbért, de aztán csak megy és telefonál tovább.

- Van egy ötletem! - kiált fel Kitti, akinek közben sikerült lekászálódnia a fáról. Odarohan Spuri kutyához, és a fülébe súg valamit. Spuri szájában Kitti ugrókötelével elszalad.

A következő pillanatban Misi azt látja, hogy a három kutya megáll a kutyakaka és apa között. Spuri és Gyömbér a szájába veszi az ugrókötel két végét, és pörgetni kezdik. Gyuszi pedig középen ugrál!

Ezt már apa sem hagyhatja figyelmen kívül. Megáll és megrökönyödik. Elveszi a telefont a füléről.

- Odanézz, Misi, ugrókötelező kutyák! - kiáltja, és nagy ívben kikerüli a kutyakakát. Aztán beleszól a telefonba. - Képzeld, főnök, ugrókötelező kutyákkal találkoztam! És most már igazán mennem kell! - majd leteszi a telefont, kézen fogja Misit, és így indulnak tovább az ovi felé.

Fára mászás

Reggel van. Csicseregnek a madarak. Misi is próbál fütyörészni. Közben eszébe jut, hogy milyen jó lesz, ha mindjárt elindul az oviba és viszontlátja mókus barátját.

Amint kilép apával az ajtón, Móka elé penderül.

– Szia, Móka! Elkísérsz oviba? – kérdezi Misi.

– Persze, elkísérlek! – feleli Móka.

Apa is integet Mókának. Ő nem tud vele beszélni, csak Misi.

Amikor a cukrászda mellé érnek, Misi megkérdezi:

– Apa, hazafelé majd fagyizunk?

– Persze!

– De jó! – kiáltja Misi, és Mókához fordul. – Majd egyszer te is fagyizz velünk!

Móka megnyalja a szája szélét és bólogat.

Továbbmennek. A zöldséges néni épp a nagy fej káposztákat pakolja.

– Szia, Misi! Mész oviba? – kérdezi.

– Igen! – feleli Misi. – Ma még igen, de hamarosan vége az ovinak.

– Bizony! Jól benne vagyunk a nyárban! – mondja a zöldséges néni. Elmennek a buszmegálló mellett. Móka fintorog egyet, amikor meglátja a virslis hirdetest. Nem evett még virslit, de úgy sejti, nem is ízlene neki.

Elmennek az ablakban üldögélő cica mellett. A cica ásít egyet.

– Lehet, hogy unatkozik – mondja Misi elgondolkozva.

– Lehet, hogy nincsenek barátai – mondja Móka sajnálkozva.

Beérnek a parkba. Misi és Móka előreszalad.

– Móka, én megint megpróbálok felmászni arra a fára! – kiáltja Misi. Arra a fára gondol, amelyiken tegnap elakadt. A harmadik ágig jutott, és szeretne még feljebb mászni.

– Jó, én is megpróbálok! – feleli Móka.

De Móka nem csak próbálja. Neki rögtön sikerül, nem is kell gondolkodnia rajta. Persze, hiszen mókus. Eleinte tanácsokat is ad Misinek. De aztán rájönnek, hogy ez nem sokat segít. Ő mókus módra, Misi pedig embergyerek módra mászik. És a kettő nagyon nem ugyanaz.

Misi már a harmadik ágon jár. Eddig jutott tegnap is. Idáig bébi-könnyű felmászni.

– Arra ne menj, Misi, az az ág nagyon száraz! – figyelmezteti apa letről. – Letörhet alattad. Menj inkább arra! – mutatja.

Misi felrakja a lábát a fölötté levő ágra. Próbálja felhúzni magát. Kicsit lehorzsolja a könyökét, de most nem zavarja. Móka a fa törzsébe kapaszkodva drukkol neki. Sikerül!

– Most aztán tényleg magasan vagyok! – rikkantja Misi. Integget egyet a világnak.

Móka tapsol örömeiben.

Itt már sűrűbbek az ágak, sokkal könnyebb feljebb mászni.

Misi és Móka együtt haladnak felfelé. Móka kiszalad egy ág szélére és felnéz.

– Te Misi, hiszen ez egy égig érő fa!

Misi felnéz. Tényleg nem látszik a fa teteje. Tovább mászik.

– Nézd, Móka, itt egy rigófészek! – suttogja Misi. Nagyon halkan, mert nem akarja zavarni a rigómamát. Biztosan a tojásokon ül.

Még feljebb másznak. Lenéznek a parkra. Minden nagyon kicsi. Apa és a piros sapkás futó akkora, mint egy hangya. A kutyák, Gyömbér, Gyszi és Spuri meg mint három kenyérmorzsa.

Még feljebb másznak. Most már a tízemeletes házak tetejére is rálátnak.

Misi egy kicsit bele is szédül. De aztán felnéz az égre. Meglát egy sast! De az is lehet, hogy sirály...

– Hahó, hahó! – kiáltja Misi. – Ugye, milyen jó itt fenn?

A sas vagy a sirály kacsint egyet.

Még feljebb másznak.

– Mindjárt beérünk egy felhőbe! – kiáltja Móra izgatottan.

– De jó – feleli Misi. – És majd megkóstoljuk?

– Mit?

– Hát a felhőt!

Már ott is vannak a tejfehér ködben. Misi és Móra beleharap a levegőbe.

– Szerintem tejszínhab- és esőízű – jelenti ki Misi. – Szerinted?

– Szerintem avarízű – mondja Móra.

– Finom! – mondják egyszerre.

De ekkor valahonnan, nagyon messziről meghallják apa hangját.

– Misi, Misi! Nagyon ügyesen felmáztál, de most már gyere le!

Misi és Móra elkezde lefelé mászni. Eltart egy darabig, míg leérnek. Apa türelmetlenül toporog.

– Csak el ne késsek... Jó volt odafenn?

– Nagyon! Felmáztunk az égig! – feleli Misi, és felnéz a fa lombjára.

Érdekes, idelentről nem is tűnik égig érőnek. Alig magasabb, mint a lámpaoszlop.

De Misit nem lehet becsapni. Még mindig érzi a szájában a tejszínhabos eső ízét.

Tartalom

Vihar	5
Másnap reggel	9
Út az oviba	13
Alma	18
Roller	23
Giliszták	29
Kitti nem megy oviba	35
Papagáj	40
Kutyakaki	45
Fára mászás	50

